

Forløb kommer til at revidere Loven; thi kommer den ud saa reduceret, som Udvalget vil, er det ganske nødvendigt; at man kommer til at tænke paa at gaa videre ad den Vej for dog at opnaa noget, hvorved man kan stræbe efter at naa til det Formaal, som jo dog er sat for Forslaget nemlig at søge at afværge Ulykker ved de her omhandlede Maskiner. Jeg skulde for mit Vedkommende, naar jeg ikke kan komme til at opretholde Lovforslaget — selvfølgelig ikke formelt, men reelt — i den Skikkelse, hvori det er fremsat fra Regeringens Side og vedtaget af Landstinget, være tilbøjelig til at indskrænke Loven til det i Ændringsforslaget under Nr. 1 omhandlede Eftersyn af de ny Maskiner og til det i § 2 omhandlede Eftersyn af Beholdere, alt med de fornødne Ændringer. Lad os saa prøve os frem hermed. Men saa maa vi ogsaa vide, at hvad vi i denne Henseende opnaa, er meget lidt; thi navnlig de ny Apparater og Maskiner, som opstilles til Brug rundt om i Landet, ville vel være i Orden fra først af, saa at de kunne udholde de paagældende Tryk, men Faren ligger i at vedblive at bruge saadanne Maskiner og Beholdere uden at have Forstand paa, at der kan vise sig Svagheder, som til sidst maa lede til Ulykker. Dog det lade vi ganske ligge. Saaledes som Sagen nu foreligger, vil jeg være tilfreds med, at Lovforslaget bliver vedtaget her i den Skikkelse, Udvalget har foreslaaet. Saa gaar Sagen op i Landstinget, hvor der vil være Lejlighed til nøjere at overveje, hvorledes man skal stille sig dertil; der vil jo for Landstingets Vedkommende være Spørgsmaal om at gaa betydelig bort fra den Stilling, det tidligere har indtaget til Sagen.

Ordføreren (Rosleff): Jeg skal gøre nogle enkelte Bemærkninger dels til den højtærede Justitsminister, dels til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det fremgaar af de Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Justitsminister, at en Ministerkonference havde været meget ønskelig, da derved forskellige Ting havde kunnet været rettede. Dog, det er ikke sket. Jeg vilde nu anse det for at være heldigt, inden Loven kom til 3dje Behandling, om Udvalget kunde enes med Ministeren om at foretage forskellige Ændringer, som jeg indrømmer maaske kunne være nødvendige. Jeg vil for mit Vedkommende være tilbøjelig til at tage Hensyn til den højtærede Justits-

ministers Ønsker i saa Henseende, navnlig da med Hensyn til Forholdet over for de internationale Bestemmelser. De internationale Jærnbanebestemmelser ere jo noget, der angaar Jærnbanebestyrelserne, og Udvalget er gaaet ud fra, at naar saadanne Maskiner og Apparater skulle befordres paa Jærnbanerne, ere de nødt til at underkastes de Regler, Jærnbanebestyrelserne fordre; det er givet, og det kunde Udvalget derfor gaa ind paa. Skal det ske nærmere ved Anordning, vil jeg for mit Vedkommende heller ikke have noget derimod, men man maa der gaa den praktiske Vej; dette er nødvendigt, for at der kan komme noget ud deraf, som baade den ene og den anden Side kan være tjent med. Naar den højtærede Minister til sidst udtalte, at han næsten hellere vilde have Loven indskrænket til de to første Paragraffer, thi saa vidste man, hvad man fik, vil jeg dertil sige: lad os saa prøve det; saa opgive vi altsaa Eftersynet med Trykmaalere og med Maskiner i Fremtiden. Jeg havde dog for Resten ikke forstaaet det saaledes, at det var de paagældende Autoriteters Ønske, at der i Fremtiden ikke skulde foretages saadant Eftersyn. Jeg udtalte før, at efter de foreliggende Oplysninger og det Kendskab, jeg har til disse Forhold, er et Eftersyn af saadanne Maskiner og Apparater næsten umuligt og kan ikke føre til noget praktisk Resultat. Derfor har Udvalget ogsaa indskrænket sig til at foreslaa et Eftersyn af Trykmaalere, som anvendes paa disse Maskiner. Det er dog Hovedsagen, at disse Trykmaalere vise rigtig. Vi vide jo alle, at ingen, som have disse Maskiner i Eje eller Brug, vil risikere, at de sprænges paa Grund af Uorden, eller fordi de ere mangelfulde. Men naar Trykmaalere vise rigtig, blive Maskinerne og Apparaterne ikke overlæssede med Tryk og ikke udsatte for Sprængning. Derfor anser jeg i og for sig et Eftersyn af Trykmaalere for et ret betydeligt Fremskridt, men ønsker Administrationen det ikke, antager jeg, at Udvalget ikke vil holde derpaa, fordi man i det hele taget ikke anser denne Virksomhed for hidtil at have været forbunden med meget stor Fare. Af de Oplysninger, som forelaa i Fjor fra Landhusholdningsselskabet om de Prøver, som ere foretagne paa forskellige Steder, fremgaar det ogsaa, at man ikke anser denne Virksomhed for meget farlig, medens man dog paa den anden Side indrømmer, at den er forbunden med nogen Fare, og man derfor er villig til at lovgive paa dette Omraade.